

Codruța

Simina

*tot ce-i
suav
produce
tăieturi*

P O E M E

R o t o n d a
CARTIER

poemul vitruvian	5
poem	6
cel mai bun dintre oameni la ceva.....	7
o nesperată fericire	8
the great loser	9
tot ce-i suav produce tăieturi	10
poemul pentru fiica mea	11
corpul	13
vârsta la care știi că îți rămâne	
tot restul vieții să te căiești	14
cântec pentru ochii de animal	15
poemul care nu se citește.....	16
dor	17
tandrețe.....	18
poemul de nuntă	19
poemul de primăvară.....	20
un fluviu de săbii.....	21
poem (II)	23
felul	24
diamant	25
când începi să înveți c-ai putea să-ți găsești echilibrul	26
primăvara.....	27
bună dimineața	28
lucruri prețioase	29
în spatele frunzelor	30

mojito.....	31
simfonic.....	32
poemul mașinilor.....	33
dragostea.....	34
când începi să te transformi într-o amintire.....	36
empire state simphony.....	38
ideea că	40
cum să spui „sânge” într-un poem	41
nesfârșit.....	44
Splendida Maricica	46
ea foarte	48
de rezervă.....	49
poezia e-un pistol de lipit.....	50
insomnia	51
poemul (II)	53
poemul cu violete și câini	56
vocabular	58
pornind din realitate	59

poemul vitruvian

doar viețile noastre secrete merită povestite până în final.
abia în ele trăim literar

iadul lor strecoară blândețea prin crăpăturile lumii
îngerăși ca florile de mină aurii, fisurând întunericul
constanta lor singurătate
ca un implant în roca neclară a secolelor
în care vom rătăci orbi

poem

o carcasă de ger face necredința mai blândă
împăcarea înstrăinează câte puțin, se instaurează
ca o lumină ireversibilă
în spate, imagine alungită a unei traversări,
un acord fin
ca o zăpadă ce pudrează confuzia.

când se iubesc, oamenii își lasă unii altora insule
în care să se poată întoarce
purtând cu blândețe
roza demenței.

cel mai bun dintre oameni la ceva

voi fi mereu cel mai bun privitor în depărtare,
fumând în scăunelul meu cu trei picioare,
uitând să spun ceva adecvat

mă tem că am dus performanța asta la nivel de frumos, durere și,
cine știe, puțină furie cândva,

măcar că nimeni nu iubește ca mine luminile mărunte și fumul
aici, în spate, într-o țară mică din est

nu-ți rămâne decât să visezi și să nu-ți pierzi umorul.

o nesperată fericire

uneori, prin reducere la absurd,
o nesperată fericire mă va lovi în creștet
ca un accelerat care ajunge la timp
în gară.

the great loser

apărem sprijinind o mare confuzie.
singurele evenimente de netăgăduit,
cuvintele de care atârână viața
se sustrag mereu
nu există ca dovezi.

supraviețuim ca obiecte ale intenției,
ale uitării
uneori, în cazuri fericite,
fructe albe
dintr-o milă de dincolo de fire.

la răstimpuri tânjesc pentru mine
marginile propriului corp
descrise cu suplețea pe care alții o numesc
mângâiere sau dragoste
realitatea e mereu încărcată
până la refuz
cu detalii.

totul e greșit
și suav.